

„**Ma**
jobban akarok élni, mint
tegnap”

Életige

(Lk 9,62)

„Aki kezét az eke szarvára
teszi és hátratekint, nem
alkalmas Isten országára.”

2004. június

6

Ez az életige
következetességről,
kitartásról, hűségéről szól.

Amikor Jézus meghív bennünket,
hogy kövessük Őt, olyan új világot tár
szemünk elé, amelyért megéri szakítani
múltunkkal.

Ellen kell állnunk ezeknek a
kísértéseknek, a nap folyamán akár
tízszor vagy hússzor is.

Ez azonban még nem elég.

Azzal, hogy *nemet*
mondunk, még nem
megyünk sokra. Sokkal
inkább az *igenekre* van
szükség, hogy *igent*
mondjunk Isten
akaratára, és arra, amit
testvéreink várnak
tőlünk.

Néha mégis úrrá lesz rajtunk a
nosztalgia, vagy az evangéliumnak
ritkán mondható közgondolkodás kezd
hatni ránk.

Ekkor jönnek a nehézségek.

Egyrészt Jézust akarjuk
szeretni, másrészt engedni
akarunk ragaszkodásainknak,
gyengeségeinknek,

Követni akarjuk Őt,
de sokszor felbukkan a
kísértés, hogy
visszaforduljunk, hogy
saját utunkat járjuk,
**hogy egy lépést
tegyünk előre,
aztán
kettőt hátra...**

Ismételjük magunknak reggelente,
amikor új napra virradunk:

**Ma jobban akarok
élni, mint tegnap**

**És ha az segít, próbáljuk meg akár
számolni is Istenért és a
felebarátért megélt szeretet-
tetteinket.**

**Megtapasztaljuk, hogy estére
szívünk tele lesz örömmel.**

Történt egyszer, hogy...

Nemrég az osztálytársammal fociztam,
amikor a meccs egyik döntő pillanatában
elhibáztam a kapura lövést.
Természetesen csapattársaim mérgesek
lettek rám, és én is ugyanígy rájuk.

De Rajiv, a csapatkapitány különösen
dühös volt rám és kötekedett velem. Ez
nagyon rosszul esett nekem, és attól a
naptól kezdve nem néztünk egymás
szemébe.

Néhány nappal később nem bírtam
tovább. Megértettem, hogy el kell
felejtennem, ami történt.

Egyik napon Művészeti nevelés
tárgyból vizsgára készültünk. Láttam, hogy
Rajivnak nehezen ment a rajzolás.

Gondoltam, hogy itt az alkalom, hogy
megtegyem az első lépést.

Nagyon meglepődött, és nagyon örült
a segítségemnek. Majd azt mondta, hogy
mindenki hibázhat, és ő is hibázott. Azóta
visszatért a jó barátság.

Stefan - India

Mit tegyünk
tehát, hogy ne
engedjük a
visszafor-
dulásra hívó
kísértésnek?

Mindenekelőtt **ne**
hallgassunk
múltbeli
önzésünkre,

amikor nem akarunk rendesen dolgozni,
teljes figyelemmel tanulni, jól imádkozni,
vagy szeretettel elfogadni a nehéz és
fájdalmas helyzeteket; amikor rosszat
akarnánk mondani valakiről,
türelmetlenül viselkednénk, vagy
bosszút akarnánk állni!